

Uboczne skutki ochrony strefowej, czyli drapieżniki szczytowe w ekosystemie

Dorota Zawadzka

Katedra Nauk Leśnych Uniwersytetu Łódzkiego w Tomaszowie Mazowieckim
/Komitet Ochrony Orłów

Grzegorz Zawadzki

Katedra Ochrony Lasu, SGGW w Warszawie/Komitet Ochrony Orłów

Odbudowa populacji i wzrost liczebności ptaków drapieżnych w ostatnich dekadach pozwala na badanie roli w ekosystemie drapieżników szczytowych, czyli oddziałujących na inne gatunki drapieżne. W krajowej awifaunie do drapieżników szczytowych należą bielik, orzeł przedni, jastrząb oraz puchacz. Wysoka liczebność bielika lokalnie wpływa na spadek liczebności i rozmieszczenie gniazd myszołowa, bociana czarnego, bociana białego, czapli siwej i kormorana. Jastrząb skutecznie porywa z gniazd pisklęta bociana czarnego oraz rybołowa. Przyczyną obserwowanych zmian liczebności i rozmieszczenia jest nie tylko bezpośrednie prześladowanie, ale także zjawisko określane jako ekologia strachu, wpływające na zmianę zachowania potencjalnych ofiar w obszarze aktywności drapieżników.